

Ad 1) Denne del af afgiften rammer bredt. Med afgiften gives et signal om, at det er vigtigt at forebygge en bred række af arbejdsmiljøproblemer, som ikke udløser erstatning, men som alligevel kan få følger for den enkelte arbejdstager, og samtidig have økonomiske følgevirkninger for den enkelte virksomhed og samfundet som helhed. Denne del af afgiften opkræves direkte hos arbejdsgiveren og beregnes på grundlag af de indbetalte ATP-bidrag omregnet til antallet af fuldtidsbeskæftigede i det foregående år.

Ad 2) Denne del af afgiften baseres på tilkendte erstatninger og mængodtgørelser for arbejdsulykker og erhvervssygdomme. Denne del af afgiften opkræves fra forsikringsselskaber, Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring samt selvforsikrede offentlige myndigheder og virksomheder i forhold til deres andele af godtgørelser for mén og erstatninger for erhvervs- evnetab tilkendt af Arbejdsskadestyrelsen efter lov om sikring mod følger af arbejdsskade i det år, hvor afgiften opkræves.

Denne del af afgiften er et signal om, at det har økonomiske konsekvenser, hvis man ikke prioriterer arbejdsmiljøarbejdet og dermed forebygger alvorlige arbejdsskader.

Også denne del af afgiften forventes at slå igennem på virksomhedsniveau. Det gælder i sagens natur i forhold til de selvforsikrede offentlige myndigheder og virksomheder, men også i forhold til den del af afgiften, som opkræves fra Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring og de private forsikringsselskaber.

Ved opkrævning af bidrag fra arbejdsgiverne til dækning af Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikrings andel af afgiften skal Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring efter forslaget fastsætte de enkelte sikringspligtige arbejdsgiveres bidrag ud fra arbejdsgiverens branchetilhørsforhold, antal fuldtidsansatte og de forventede udgifter vedrørende den pågældende arbejdsgiver (jf. lov om sikring mod følger af arbejdsskade, § 53, stk. 2). Hvad angår den del af afgiften, der opkræves hos forsikringsselskaberne, forventes det, at forsikringsselskaberne også vil søge dækning for deres del af afgiften gennem de præmier, som de opkræver fra forsikringstagerne.

Det er således den samlede vurdering, at arbejdsmiljøafgiften i sig selv indeholder et incitament til at styrke arbejdsmiljøindsatsen på den enkelte virksomhed, og at den samlede incitamentspakke vil bidrage væsentligt til at nedbringe antallet af arbejdsskader som følge af et dårligt arbejdsmiljø.

2. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

De administrative konsekvenser

Den beskæftigelsesbaserede del af afgiften beregnes og opkræves efter forslaget af Arbejdsmarkedets Tillægspension. Dette forventes at give anledning til dels tilretning af eksisterende systemer i Arbejdsmarkedets Tillægspension, dels udvikling af nye supplerende systemer. Arbejdsmarkedets Tillægspension vurderer, at de løbende driftsomkostninger – når ordningen er kørt ind – vil udgøre omkring 9 mio. kr. årligt. Hertil kommer opstartsomkostninger i 2001.

Da afgiften opkræves én gang årligt, forventes opkrævningen ikke at påføre staten, kommuner og amtskommuner nævneværdige administrative byrder.

Den erstatningsbaserede del af afgiften foreslås beregnet og opkrævet efter samme model, som i dag anvendes i forbindelse med opkrævning af bidraget til arbejdsmarkedets parters arbejdsmiljøindsats, jf. § 68 i arbejdsmiljøloven. På den baggrund forventes beregning og opkrævning af afgiften ikke i væsentlig grad at lægge beslag på øgede ressourcer i staten.

Af samme grund forventes afgiften heller ikke at påføre kommuner og amtskommuner nævneværdige administrative byrder.

De økonomiske konsekvenser

Vurderet på grundlag af Danmarks Statistiks opgørelse af de fuldtidsbeskæftigede i perioden 3. kvartal 1999-2. kvartal 2000 vil statens bidrag til den beskæftigelsesbaserede del af afgiften udgøre 14 mio. kr., og kommunernes og amtskommunernes bidrag i alt 34 mio. kr.

Vurderet på grundlag af de tilkendte erstatninger i 1999 vil den offentlige sektors andel af de 280 mio. kr., som den erstatningsbaserede del af afgiften er fastsat til, udgøre i alt 80 mio. kr. Statens andel udgør 18 mio. kr., og kommunernes og amtskommuners andel i alt 62 mio. kr.

Da der er tale om en generel arbejdsgiverafgift, der påvirker de kommunale arbejdsgivere på samme måde som de private arbejdsgivere, skal kommuner og amtskommuner ikke kompenseres for de udgifter, som afgiften påfører dem. De kommunale parter er hørt herom samtidig med, at forslaget i øvrigt er sendt i høring.